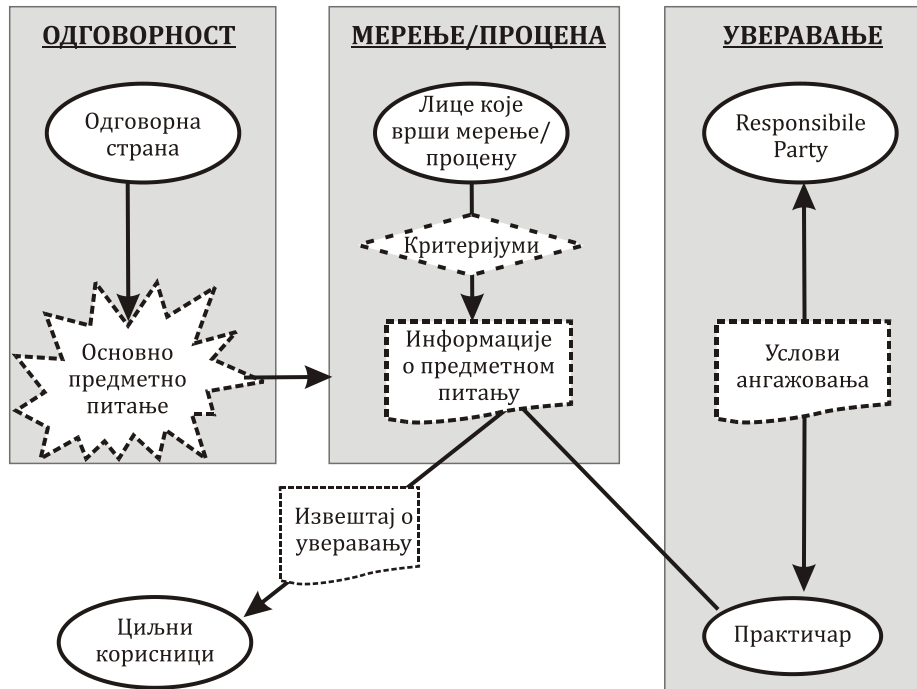

Прилог

(видети параграфе 2, А8, А11, А16, А36-А38)

Улоге и одговорности

1. Сва ангажовања на основу којих се пружа уверавање имају најмање три стране: одговорну страну, практичара и циљне кориснике. У зависности од околности ангажовања, такође може постојати засебна улога лица које врши мерење или процену или стране која ангажује практичара.
2. Дијаграм горе илуструје начин на који су следеће улоге повезане са ангажовањем на основу којег се пружа уверавање:
  - (а) Одговорна страна је одговорна за основно предметно питање.
  - (б) Лице које врши мерење или процену користи критеријуме за мерење или процену основног предметног питања што резултира информацијама о предметном питању.
  - (ц) Страна која ангажује практичара договара се о условима ангажовања са практичарем.
  - (д) Практичар прибавља довољно адекватних доказа у циљу изражавања закључка који је осмишљен да повећа степен поузданости других циљних корисника осим одговорне стране у информације о предметном питању.
  - (е) Циљни корисници доносе одлуке на бази информација о конкретном питању. Циљни корисници су поједнац (појединци) или организација(е) или њихова група(е) за које практичар очекује да ће користити извештај о уверавању.
3. О овим улогама могу се донети следећа запажања:
  - Свако ангажовање на основу којег се пружа уверавање има најмање једну одговорну страну и циљне кориснике, поред практичара.
  - Практичар не може да буде одговорна страна, страна која ангажује нити циљни корисник.
  - У директном ангажовању, практичар је такође лице које врши мерење или процену.
  - Код ангажовања на потврђивању, одговорна страна, или неко други, али не практичар, може бити лице које врши мерење или процену.
  - Када практичар врши мерење или процену основног предметног питања према критеријумима, ангажовање, је директно. Природа тог ангажовања не може да се промени у ангажовање на потврђивању тако што ће друга страна предузети одговорност за мерење или процену, на пример, тако што ће одговорна страна приложити изјаву уз информације о предметном питању у којој прихвата одговорност за њих.
  - Одговорна страна може да буде страна која ангажује практичара.

- У великом броју ангажовања на основу којих се пружа уверавање, одговорна страна такође може бити лице које врши мерење или процену и страна која ангажује практичара. Пример је када ентитет ангажује практичара да спроведе ангажовање на уверавању у погледу извештаја који је саставио о сопственим праксама одрживости. Пример случаја када се одговорна страна разликује од лица које врши мерење или процену је када је практичар ангажован да спроведе ангажовање на уверавању о извештају који је саставила владина организација о праксама одрживости одређене приватне компаније.
  - Код ангажовања на потврђивању, лице које врши мерење или процену обично обезбеђује практичару писану изјаву о информацијама о предметном питању. У појединим случајевима, практичар можда неће бити у могућности да добије овакву изјаву, на пример, када страна која ангажује практичара није лице које врши мерење или процену.
  - Одговорна страна може бити само један од циљних корисника, али не и једини.
  - Одговорна страна, лице које врши мерење или процену и циљни корисници могу бити из различитих ентитета или из истог ентитета. Као пример другог случаја, у структури одбора из два нивоа, надзорни одбор може да тражи уверавање о информацијама које обезбеђује управни одбор тог ентитета. Однос између одговорне стране, лица које врши мерење или процену и циљних корисника треба посматрати у оквиру контекста специфичног ангажовања и може се разликовати од традиционалније дефинисаних линија одговорности. На пример, више руководство ентитета (и циљни корисник) може ангажовати практичара да спроведе ангажовање на основу којег се пружа уверавање о одређеном аспекту активности ентитета који је директна одговорност руководства нижег нивоа (одговорне стране), али за који је више руководство је коначно одговорно.
  - Страна која ангажује практичара која није одговорна страна, може бити циљни корисник.
4. Закључак практичара може да се формулише у погледу:
    - Основног предметног питања и применљивих критеријума;
    - Информација о предметном питању и применљивих критеријума; или
    - Изјаве одговарајуће стране.
  5. Практичар и одговорна страна могу да се договоре да примењују принципе ISAE на ангажовање у случају када нема циљних корисника осим одговорне стране, али када су сви остали захтеви ISAE испуњени. У оваквим случајевима, извештај практичара обухвата изјаву којом се ограничава коришћење извештаја на одговорну страну.